

Doktur Bey

– dursun-yesil · 30 Temmuz 2010

Sedyeye uzandım akarken kanım
Acilde uyandım: "Yetiş doktor bey!"
Yarama bakıver yanarken canım.
Yardım esirgersen bitiş, doktor bey. Analar, ne güzel evlat doğurmuş.
Vatana, millete aşkla yoğurmuş.
Duygu yitirende, kulak sağırmış.
Çok gördük parayla ötüş(!) doktor bey. Hayat değirmendi, ağardı saçlar.
Bir türlü elime geçmedi uçlar.
Hayır, diyemedim benimdi suçlar.
Çok gördük yüzlerde rötuş(!) doktor bey. Kaç defa tezgâhtan geçtim, sayısız.
Şükür ayaktayım amca, dayısız.
Kuru kalabalık çoğu mayasız.
Çok gördük bedelsiz satış, doktor bey. Dertsiz olsun elin, ay nurlu yüzün.
Bahar olsun ömrün, gelmesin güzün.
Paraya tamahkâr değildir gözün.
Çok gördük acile yatış, doktor bey. Sosyal güvencemi önce sormadın.
Kim olursa olsun koştun, durmadın.
Bugüne kadar tek bir kalp kırmadın.
Çok gördük kapıdan itiş, doktor bey. Yıpranmış kalbime neşe düşürdün.
Yaramı sevgiyle sarıp, pişirdin.
Dursunî'ye değer verip şişirdin.
Çok gördük makamdan atış, doktor bey.

Dursun Yeşil –2008